

PRIMĂRIA COMUNEI DRAGOMIREȘTI
CONSILIUL LOCAL DRAGOMIREȘTI
COMISIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT – SĂNĂTATE
CONSILIER : NICORESCU ION-IURII

ONORAT,
CONSILIU LOCAL DRAGOMIREȘTI
D-LUI SECRETAR , UAT-DRAGOMIREȘTI – NEAMȚ

Despre Muzeul „Public” – Dragomirești

I S T O R I C

Mă numesc Nicorescu Ion-Iurii, consilier ales în cadrul Consiliului Local Dragomirești, la al 6 (șase-lea) mandat. Domiciliesc în satul Hlăpești, com. Dragomirești, jud. Neamț, licențiat al Facultății de Drept și al Facultății de Jurnalism. Cu demnitate pot relata faptul că am lucrat ca ofițer de poliție în cadrul MAI, actualmente lucrez ca instructor auto categoriile A, B, C, CE, D, DE și profesor de legislație rutieră.

Sunt căsătorit, am doi copii din care unul profesor de geografie-istorie și unul elev la Liceul Pedagogic Piatra Neamț – profil pedagogic educatori-învățători. Sunt creștin ortodox.

În viață, m-am ghidat după educația părintească și bisericească creștină – ortodoxă, adesea mi-am format unele principii despre „om - viață - valori”, citind, studiind pe mai marii învățați ai patriei mele România și nu numai și pe învățații lumii. Îmi place să dau „Cezarului ce este al Cezarului”. Recunosc omenia, munca, cinstea, onestitatea fiecăruia dintre noi la justa valoare.

Prin calitățile pe care le am, consider ca fiu de „om-gospodar”, din neamul răzeșilor moldoveni, să fac lumină la unele stări de fapt, pe diferite domenii, acolo unde mă pricep și unde am învățat, oferind o reală lumină și un minim adevăr la cele întâlnite. Să le dau valoare, cinste și respect cu adevărat-acelor persoane și personalități - care merită.

Voi detalia ca un mic istoric, despre lucrarea existentă pe raza comunei noastre-Dragomirești-Neamț, respectiv despre existența **Muzeului de**

Istorie, amplasat în fața Sfintei Biserici creștin-ortodoxe din satul Dragomirești, jud. Neamț.

Baza legală o reprezintă Legea 442/18.07.2021 – modificată și completată de Legea 259/2006 – privind protejarea monumentelor istorice, respectiv Legea 401/2003, privind modificarea și completarea Legii 50/91, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.

Prezenta lege, reglementează regimul juridic general al monumentelor istorice.

Monumentele istorice, muzeele, aparțin domeniului public al statului român, al județelor sau comunelor. Pot face parte din UAT-teritoriale, acestea sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile. Pot fi aparținătoare și domeniului privat, pot face obiectul circuitului civil în condițiile stabilite de lege.

Obs:

- a) *inalienabil* = calitatea unui drept sau a unei acțiuni de a se putea exercita sau invoca oricând, indiferent de perioada de perioada de timp care a trecut de la nașterea dreptului;
- b) *imprescriptibil* = care nu se prescrie (după un interval de timp), care rămâne valabil totdeauna
- c) *insesizabil* = care nu se poate sesiza, înțelege, percepe.

Prin această prezentare se înțelege că toate obiectele de patrimoniu, nu sunt private, aparțin ISTORIEI, aparțin școlilor, Sf. Biserici, persoanelor de bună credință care le-au donat, aparțin „Patriei Române”.

Baza inițiativei, a constituit-o odată cu participarea la Sf.Liturghii bisericești să fie vizitat și Muzeul istoric al comunei Dragomirești – fiind direct sub oblăduirea Sfintei Biserici. Muzeul este găzduit - localizat în prima școală a satului Dragomirești și al satului Vad, fiind constituită de familia Preot Ghe. Săndulescu – căsătorit cu fiica familiei, Calin Ion (fost primar al comunei).

Familia Săndulescu – se trage ca neam din rădăcina familiei de răzeși, Diaconu – din satul Homiceni, jud. Neamț.

Parte din cheltuiala construcției Școlii a suportat-o și familia Săndulescu. Clădirea Școlii Gimnaziale-vechi a fost construită și cu directa contribuție a cetățenii din satele Dragomirești – Vad.

Fiul, Onoriu Ghe. Săndulescu, după Revoluția din anul 1989 s-a preocupat îndeaproape de lăcașul construibil al fostei Școli Dragomirești-Neamț, încercând să-i dea o altă înfățișare.

Se înțelege liantul : rugăciune – școală – învățătură – muncă, care a existat în toate satele și în general pe întreg cuprinsul Moldovei și al României întregite, din cele mai vechi timpuri.

A existat o continuitate al acțiunilor fam. Săndulescu Onoriu și după anii 1990 - anual veneau din Franța din cadrul unui Institut (colegiu) francez, diferite personalități medicale, care aduceau comunității medicamente, obiecte, cu titlu de donație, cu mențiunea „Pentru școala și Sf.Biserică”.

Adesea aceste persoane și personalități erau găzduite pe raza comunei, la diferiți oameni gospodari din comuna Dragomirești.

După anul 1989, la Sfânta Biserică Dragomirești au fost mai mulți preoți parohi creștini-ortodocși, care au slujit în altarul Sf. Biserici, cum ar fi: Preot Profir, Preot Ciolpan, Preot Jorj Arsene. Fiecare dintre aceste fețe bisericești au continuat cu buna gospodărire și unitatea în credința creștină-ortodoxă a comunității, păstrând totodată, patrimoniul bisericesc. Același lucru întâmplându-se și în satele aparținătoare comunei Hlăpești – Unghi – Borniș – Mastacăn, cu preoții parohi ai satelor, de la acea dată.

La sosirea, ca preot paroh a părintelui - profesor Tofan Valentin (actualmente protopop de Neamț) în perioada 11.1993 – 11.1996, sub formula „*donației*”, ia ființă în sediul școlii vechi – Dragomirești, **un muzeu-religios-istoric**. O parte din obiectele istorice au fost păstrate sub forma custodiei în Școala nouă Dragomirești.

Muzeul „*nu are personalitate juridică*” – obiectele țin de perioada istorică, de tradiție, conservatorismul păstrării bunurilor. Marea lor majoritate au fost aduse de la Sfintele Biserici de pe raza comunei Dragomirești. Au fost ridicate de la Școlile Hlăpești – Borniș – Mastacăn – Unghi, care au deținut vitrine muzeistice.

Nu există un proces verbal de inventariere, respectiv de predare-primire de la Sf. Biserici sau de la școli către Muzeul religios – istoric al com. Dragomirești.

În această perioadă, anumite sfinte icoane și sf. „Capeteasma” au fost restaurate și verificate de dl. profesor Blaj. Muzeul religios-istoric, are o destinație publică, expunerea obiectelor muzeistice aparține întregii comune Dragomirești, cu obiecte din toate satele comunei. Nu poate fi un „muzeu privat” – cum susține dl. prof. Secară Dorin. Nu aparține domniei sale, nu sunt bunurile - istorice personale.

Din inițiativa părintelui protopop TOFAN VALENTIN, s-a întocmit o „*notă de fundamentare*” a muzeului care a fost trimisă Inspectoratului Școlar

Județean Neamț, primindu-se un răspuns echivoc (nedeslușit – nelămurit). De asemenea, au fost trimise „note de fundamentare” și Direcției Județene de Cultură. Au fost cerute strict, următoarele documente:

- Fișa de evidență, obiecte istorice
- Fișă de registru, obiecte istorice
- Sit-ul Arheologic, unde au fost descoperite
- Raportul de expertiză al obiectelor
- Existența unui proces verbal de inventariere al „Patrimoniului” – arhivistic.

La sosirea în Parohia Dragomirești, a preotului-profesor Popârda Gheorghe – domnia sa prin efortul personal a reparat „Capeteasma” de la Muzeul de istorie-religioasă Dragomirești. A îmbogățit Muzeul cu „Steaua de la Cristești”. A renovat Sfintele icoane, ce au fost preluate de la Sfânta Biserică Unghi, com. Dragomirești, perioada 1996-2000 – fiind preot paroh.

Reinoieste „Nota de fundamentare” – a Muzeului din com. Dragomirești - aceasta fiind trimisă spre aprobare Mitropoliei Iași, Inspectoratului Școlar Județean Neamț, Guvernului României, premier la acea dată fiind Victor Ciorbea.

Intocmește FIȘA PAROHIEI-Sf. Biserici Dragomirești, cu inventarierea pământului și pădurii (6 ha) teren arabil, sfintele troițe existente, Prăznicarul Sf. Biserici, obiectele existente, vitralele istorice, paraclisul, catapeteasma, bunuri și obiecte istorice preluate, donate de la persoane fizice, toate existente în cadrul „Muzeului de Istorie și Religie” din fața Sfintei Biserici Dragomirești.

Observație – Terenul agricol 6 ha – se află amplasat în zona cuprinsă între Primăria Dragomirești – casa Hanganu și prima casă din satul Borniș, fiind rămas înregistrat în „INVENTARUL BISERICESC”.

De asemenea, toate bunurile sunt menționate ca inventar în „REGISTRELE VITRICALE” ale Sf. Biserici Dragomirești. Se face vorbire de existența unei „monografii” a comunei Dragomirești, necunoscută de comunitate, necitită de elevii școlilor din com. Dragomirești.

Nu se cunoaște dacă există și un cod I.S.B.N. dar se cunosc, că unele capitole cu date și informații, aparțineau poetului din com. Dragomirești - Ion Cîrnu din satul Borniș (copy-paste) – reproducere textuală perfectă cu cea a autorului, a poetului.

Am fost informați că în acea perioadă de zbuțum câteva persoane din administrația de la acea dată 1996-2000 s-au împotrivit înființării Muzeului de

istorie și religie al com. Dragomirești. Cum ar fi Tătaru Ghe. Banu Victor, apariția în ziarul Realitatea de Neamț a unor articole denigratoare la adresa persoanelor care își doreau înființarea „Muzeului”.

Anul 1998 dă naștere unui „eveniment” – plăcut în comuna Dragomirești – Sfințirea Muzeului de Istorie și Religie Dragomirești – statut juridic, aparținător direct Sf. Biserici Dragomirești și UAT Dragomirești.

Construirea bisericii Dragomirești a avut loc în anul 1902 cu hramul „Izvorul Tămăduirii” - sfințită în anul 1939.

Participă creștinii ortodocși, fiii comunei Dragomirești, invitat fiind Prea-Sfinția sa Calinic Botășeneanu – Episcop al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților. În cuvântul său s-au remarcat cuvintele de înțelepciune „*de unde ați dat, Dumnezeu să vă dăruiască mai mult*”, cu referire la bunurile muzeului, ce au fost donate.

O contribuție majoră au avut-o oamenii gospodari ai comunei, ai satelor Dragomirești și Vad, cântărețul Burduja (bătrânul) Burduja (tânărul) din satul Borniș, proaspăt cântăreț-dascăl, din oameni gospodari ai comunitatii.

Valerica Pocovnicu, Valerica Nită, familiile Herlea, Nită, Hanganu, Pocovnicu, Popa, Vaideanu, Ungureanu, Popârda.

Trebuie menționat faptul că foarte multe din obiectele istorice, au fost găsite cu mulți ani în urmă în locurile istoric-răzășești ai satului Hlăpești – în punctele Dacîtea, Ramadam, Dijugătoare, preluate și depozitate la Școala Generală Hlăpești, care, apoi au fost ridicate fără a exista un proces verbal de dl. Secară Dorin. Nu se face nici o mențiune asupra acestor bunuri, obiecte istorice – arhivistice în vreun proces verbal. Acolo este istoria satului Hlăpești.

Ca de altfel, nu se fac mențiuni exacte asupra obiectelor „donate” de oameni gospodari ai comunei, către Muzeul de Istorie și Religie Dragomirești. Neexistența unui proces-verbal cu numerele de ordine, de unde au fost ridicate, cine le-a donat, în ce an, care este valoarea lor istorică, după expertizarea făcută de Complexul Muzeal Istorie-Neamt. Muzeul, are o destinație publică, nu este „privat” să poată beneficia spre cunoaștere toți cetățenii comunei, elevii din Școala Dragomirești, alți invitați, sau persoane doritoare, fiii plecați ai comunei Dragomirești.

Ca și „Consilier local” – membru în Comisia de învățământ-sănătate, solicit un „*Registru Special*” cu persoanele sau grupurie de persoane, elevi care au vizitat „Muzeul”. Dacă există un „Caiet” Registru de impresii in urma vizitelor, solicit să fie preocupat de buna administrare – un profesor de istorie,

un dascăl al școlii românești – din comuna Dragomirești, un tânăr cu știință de carte. Acesta să fie renumerat lunar, cu o sumă de existență.

Muzeul să fie întreținut, curat, reamenajat, aduse în inventar și alte obiecte istorice, perfectat cu istoria comunei la zi.

Emiterea de îndată a unei HCL (Hotărâri de Consiliu Local) – prin care să se stabilească cu exactitate statutul juridic public, registrul cu obiectele istorico-arhivistice pe numărul de ordine, de unde provin, anul ridicării.

Acoperirea și îngrijirea Muzeului, camera de luat vederi; securizarea interioară și exterioară a Muzeului de istorie și religie Dragomirești – Neamț. Mă bucur că și părintele paroh MIERARU MIHAI, este continuator al înaintașilor și implicat în buna administrare a Muzeului.

Direct „FONDATORI” (751/dex)-persoane care fondează întemeiază acest „muzeu istoric religios” – al comunei Dragomirești, dimpreună cu toate satele aparținătoare, putem să-i nominalizăm :

- preot-profesor, protopop de Piatra Neamț, Tofan Valentin, preot-profesor, Popârdă Gheorghe;

pe care-i putem nominaliza pe viitor și Cetățeni de onoare ai comunei Dragomirești – Neamț.

Putem să-i nominalizăm și pe domnii profesori :SECARĂ DORIN, VĂIDEANU GHEORGHE, UNGUREANU VICTOR (post-mortem) POPA CONSTANTIN (fost primar) , prof.SECARĂ MARIA.

Data:

21. 10. 2011.

Consilier Local Dragomirești

Nicorescu Ion-Iurii

